

Отже, упровадження у практику позааудиторної роботи зі студентами конкурсних виховних заходів, крім досягнення загальної мети – професійної спрямованості майбутніх фахівців, несе вагоме навантаження на процес формування професійної компетентності, оскільки дозволяє студентам знаходити власне вирішення проблеми через регуляцію своєї життєдіяльності та відчутти відповідальність за своє становлення.

Якість підготовки фахівців оцінюється через такі показники, як компетентність, самостійність, готовність до прийняття рішень в ситуаціях альтернативного вибору, вміння адаптуватися у швидкозмінних політичних, соціальних і виробничих умовах, наявність мотивації до безперервної освіти та професійного росту. У зв'язку з цим, створюючи умови для самореалізації іноземних студентів в структурі професійної освіти, слід вживати необхідних заходів, що сприяють актуалізації та розвитку навчально-соціально-професійного середовища.

Список джерел:

1. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Київ : Академвидав, 2014. 456 с.
2. Хома Т.В. Активні методи навчання в педагогіці вищої школи. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2020. Вип. № 69. С. 149 – 152.

ІМІДЖ СТУДЕНТА-МЕДИКА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ

Яуз Кюршат Караджа (Туреччина)

Науковий керівник – доцент, к. пед. н. Кушнір І. М.

Стамбульський університет

м. Стамбул, Туреччина

Здобуття медичної освіти іноземними студентами не тільки в Україні, а й в інших європейських країнах є сьогодні найпопулярнішим напрямком. Імідж

майбутнього лікаря, що включає ментальний образ, загальний образ, кінетичний і середовищний образ; комунікативний імідж, відіграє важливу роль у формуванні професійної компетентності. Комунікативний образ може бути виражений за допомогою певних лінгвістичних образних маркерів, які необхідно представляти та пояснювати іноземним студентам-медикам у процесі їх мовної підготовки.

На основі аналізу особистісної складової Міжнародного професійного медичного іспиту, а також семантичного когнітивного та контрастивного аналізу одиниць української та арабської мов (вільних оцінних словосполучень і фразеологічних одиниць) ми визначили універсальні (інваріантні) та національні -марковані (варіативні) компоненти комунікативного іміджу сучасного лікаря.

Знання універсальних мовних маркерів дозволить студентам-медикам-іноземцям сформулювати загальноприйнятий (універсальний) комунікативний образ, а знання національно-маркованих мовних маркерів дозволить передбачити й уникнути потенційних комунікативних конфліктів у реальних ситуаціях спілкування під час інтернатури в країні навчання.

Навчання студентів-медиків з іноземної мови спеціального призначення спрямоване на формування комунікативних навичок у певному наборі ситуацій навчального та професійного спілкування. Імідж комунікантів, зокрема, комунікативний імідж лікаря є важливим фактором успішності професійного комунікативного акту.

Вивчаючи комунікативні потреби студентів-медиків, можна зробити висновок, що найбільш значущими ситуаціями їх майбутнього професійного спілкування є: спілкування з пацієнтами (опитування пацієнта про стан його здоров'я); спілкування з родичами хворого (опис стану здоров'я хворого, моральна підтримка тощо); поводження з колегами (професійна етика).

Як бачимо, лікар – це фахівець, справжня мета якого при виконанні професійних обов'язків – допомогти іншій людині.

Отже, майбутні лікарі повинні володіти такими рисами пізнавальної діяльності: вміти адаптувати свою комунікативну поведінку з метою встановлення толерантного, доброзичливого та професійно компетентного спілкування з усіма учасниками комунікативної ситуації. Така комунікативна поведінка створює позитивний комунікативний імідж лікаря-спеціаліста.

Вважаємо, що процес мовної підготовки іноземних студентів-медиків має бути спрямований на формування комунікативного іміджу лікаря. З цією метою розроблено систему завдань, яка може забезпечити реалізацію необхідних мовленнєвих намірів в описаних ситуаціях спілкування та створити ефект лінгво-дидактичного програмування комунікативної поведінки майбутнього лікаря.

ВПЛИВ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ: КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ТА ВИКЛИКИ

Ямполь Юрій (Україна)

Науковий керівник – доцент, к. пед. н. Поліщук С. В.

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

м. Кам'янець-Подільський, Україна

У статті розглядається роль стратегічного планування в контексті підвищення якості освіти в сучасних закладах загальної середньої освіти. Освічена спільнота розуміє, що планування грає важливу роль у досягненні високих стандартів навчання. В статті досліджуються ключові аспекти стратегічного планування, вплив на педагогічний процес, а також виклики, які можуть виникнути під час його реалізації.

В сучасному освітньому середовищі досягнення педагогічних цілей визначається не лише як справа компетентних вчителів, але й як система